

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056719632/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

du bare ikke om Talemaader, og rør du ikke ved, hvad du ikke forstaar dig paa.«

»Véd du, hvordan jeg tænker mig et kristent Menneske, lille Velærværdighed.«

»Naa —?«

»Jo, — hvis jeg en skønne Dag fik at vide, at f. Ex. en af vore rigeste Herremænd havde solgt sit Gods og uddelt alt, hvad han ejede til de Fattige; hvis jeg hørte, at han intet havde beholdt tilbage, men gik rundt i Fattigkvartererne og talte til de Syge og Sorgfulde, og hvis jeg hørte, at han en Aften kom og bankede paa Fattiggaardens Port og sagde: Luk mig ind, jeg har ikke Sted at hælde mit Hoved til, — saa vilde jeg tro, at Kristendommen endnu levede og, som du siger, havde Magt over Sindene.«

»O idealiserende Vaas!«

»Skal jeg sige dig, hvorfor Kristendommen er umuliggjort af selve den almindelige, kristelige Kirke?«

»Er du snart færdig?«

»Jo, ser du, fordi Opinionen med Præsterne i Spidsen ikke engang vilde tillade et saadant Menneskes Handling, som jeg nævnede. Familie eller Arvinger vilde af al Magt søge at faa ham gjort umyndig. De vilde skaffe Lægeattest og moralske og juridiske Erklæringer for, at et Menneske, der i den Grad tilsidesætter Hensynet til